EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDES LĒMUMS

Nr. 94/16/COL

(2016. gada 11. maijs),

ar ko Norvēģijai pieprasa nepieņemt pasākumu, kas paziņots, pamatojoties uz EEZ līguma XIII pielikuma 56.g punktā minētā tiesību akta (Padomes Direktīva 97/70/EK, ar ko nosaka saskaņotu drošības režīmu zvejas kuģiem, kuru garums ir 24 metri vai lielāks) 4. panta 2. punktu, attiecībā uz kuģiem, kas izmanto ar aukstumiekārtu dzesināta jūras ūdens tvertnes, lai izpildītu stabilitātes prasības [2016/1891]

EBTA UZRAUDZĪBAS IESTĀDE,

ņemot vērā EEZ līguma XIII pielikuma V nodaļas 56.g punktā minēto tiesību aktu (grozītā Padomes 1997. gada 11. decembra Direktīva 97/70/EK, ar ko nosaka saskaņotu drošības režīmu zvejas kuģiem, kuru garums ir 24 metri vai lielāks [1] ("tiesību akts")), kas pielāgots EEZ līgumam ar tā 1. protokolu, un jo īpaši tā 4. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar EBTA Transporta komitejas atzinumu,

rīkojoties saskaņā ar pārbaudes procedūru,

ņemot vērā EBTA Uzraudzības iestādes ("Iestāde") 2013. gada 13. marta Lēmumu Nr. 103/13/COL, ar kuru kolēģijas loceklim ar īpašu atbildību par transportu tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt konkrētus lēmumus (dok. Nr. 578349),

tā kā:

Norvēģijas Jūrniecības iestāde 2015. gada 21. aprīlī iesniedza paziņojumu par atbrīvojumu, atsaucoties uz tiesību akta 4. panta 2. punktu attiecībā uz zvejas kuģiem, kuri balastam izmanto ar aukstumiekārtu dzesināta jūras ūdens tvertnes (dok. Nr. 754705).

Iestāde 2015. gada 16. septembrī informēja Norvēģiju, ka tā uzskata, ka iesniegtais paziņojums nav pamatots ar pietiekamiem pierādījumiem (dok. Nr. 773295), un aicināja Norvēģiju vai nu atteikties no tā paziņošanas, vai iesniegt papildu dokumentus, kas apstiprina esošo paziņojumu. E-pasta vēstulē, kas datēta ar 2015. gada 25. septembri, Norvēģija informēja Iestādi, ka nosūtīs papildu dokumentus (dok. Nr. 774042).

2015. gada 23. novembrī Iestāde saņēma Norvēģijas Jūrniecības iestādes iesniegto papildu informāciju (dok. Nr. 781516). Tādējādi Iestāde uzskata, ka paziņojums ir saņemts tikai šajā dienā, un sešu mēnešu termiņš, kas noteikts tiesību akta 4. panta 4. punkta b) apakšpunktā, sākas no šīs dienas.

Saskaņā ar Norvēģijas paziņojumu Norvēģija ir paredzējusi grozīt valsts tiesību aktus, lai pieņemtu šādu atbrīvojumu:

> "2000. gada 13. jūnija Noteikumos Nr. 660 par tādu zvejas kuģu būvniecību, ekspluatāciju, aprīkojumu un pārbaudēm, kuru garums ir 15 m (*LOA*) un lielāks, 3.-2. panta 4. punktā pievieno šādu tekstu pēc vārdiem "pastāvīgi novietoti":
>
> Kuģi, kas izmanto ar aukstumiekārtu dzesinātu jūras ūdeni (*RSW*) nozvejas glabāšanai un dzesēšanai, var izmantot šīs tvertnes, lai izpildītu stabilitātes prasības. Šos kuģus aprīko ar sistēmu, kas uzrauga precīzu ūdens daudzums katrā *RSW* tvertnē. Ja ūdens līmenis ir zemāks par minimālajām prasībām saskaņā ar apstiprinātajiem stabilitātes aprēķiniem, stūres mājā ieslēdzas gan vizuāls, gan akustisks trauksmes signāls."

Tiesību akta I pielikuma III nodaļas 2. noteikuma (Stabilitātes kritēriji) 3. punkts paredz, ka uz kuģiem, kuru garums ir mazāks nekā 45 m, balasts ir pastāvīgs, tas ir ciets un droši nostiprināts kuģī. EEZ valstu administrācijas var atļaut izmantot šķidro balastu tikai tad, ja to glabā pilnīgi piepildītās tvertnēs, kas nav savienotas ne ar vienu kuģa sūknēšanas sistēmu. Saskaņā ar Norvēģijas sniegto atbrīvojuma aprakstu šajā gadījumā tas tā nav.

[1] OV L 34, 9.2.1998., 1. lpp.

Tiesību akta 4. panta 2. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis piemēro Torremolinas protokola pielikuma I nodaļas 3. noteikuma 3. punkta prasības, lai paredzētu pasākumus, kas ietver atvieglojumus, ievērojot šā panta 4. punktā izklāstīto procedūru. Saskaņā ar 3. noteikuma 3. punktu kuģiem, uz ko var attiecināt atbrīvojumu, jāzvejo krasta tuvumā, bet Norvēģijas paziņojumā ir norādīts, ka tas tā nav ("liela daļa zvejas flotes ir iesaistīta pelaģiskās darbībās tālu no ostām").

Turklāt, kā paredzēts arī Torremolinas protokola pielikuma I nodaļas 3. noteikuma 3. punktā, lasot to kopā ar tiesību akta 4. panta 4. punktu, Norvēģija nodrošina pierādījumus saistībā ar nepamatotu vai nelietderīgu Torremolinas protokola prasību piemērošanu attiecībā uz kuģa ekspluatācijas zonas attālumu no savas bāzes ostas savā valstī, kuģa veidu, laika apstākļiem un ja kuģošanas drošība nav apdraudēta.

Pat ja Norvēģija ir iesniegusi vairākus argumentus, lai pamatotu izņēmumu, piemēram, "smagāki un vairāk degvielas patērējoši kuģi, palielināta rites kustība, samazināts darbības rādiuss, samazināta kravas nestspēja un kuģu īpašnieki, kas būvē lielākus kuģus, nekā vajadzīgs", un ir arī apgalvojusi, ka kuģos, kas izmanto *RSW* tvertnes, nav bijis starpgadījumu, šie argumenti galvenokārt tiek uzskatīti par operacionāliem argumentiem, un nešķiet, ka tie atbilst prasībām, ko izvirza atbrīvojumiem, kuri piešķirti saskaņā ar Torremolinas protokola pielikuma I nodaļas 3. noteikuma 3. punktu.

Iestādei sadarbojoties ar Eiropas Jūras drošības aģentūru (*EMSA*), kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1406/2002 ([1]), Iestāde lūdza palīdzību saistībā ar šo paziņojumu.

EMSA novērtējumā, kas datēts ar 2015. gada 8. oktobri (dok. Nr. 776081), secināts, ka no tehniskā viedokļa tiesību aktā ir ļoti skaidri noteikts, ka balastam jābūt pastāvīgam un ka attiecībā uz atbrīvojumiem EEZ valstu administrācijas var atļaut tikai šķidro balastu, ko glabā pilnīgi piepildītās tvertnēs, kuras nav savienotas ne ar vienu kuģa sūknēšanas sistēmu. Attiecībā uz paziņoto pasākumu tas tā nav. Turklāt *EMSA* norāda, ka Torremolinas protokola pielikuma I nodaļas 3. noteikuma 3. punktu piemēro kuģiem krasta tuvumā, bet Norvēģija plāno izmantot atbrīvojumu attiecībā uz kuģiem, kas nodarbojas ar "pelaģisko zveju tālu no ostām".

Pēc tam, kad 2015. gada 23. novembrī no Norvēģijas tika saņemta trūkstošā informācija, saziņa ar *EMSA* notika atkal 2015. gada decembrī ar mērķi atjaunināt *EMSA* sniegto ieteikumu. Jaunākajā no *EMSA* saņemtajā ieteikumā, kas izstrādāts, pamatojoties uz Norvēģijas sniegto papildu informāciju, pilnīgi apstiprināts paziņoto pasākumu operacionālais raksturs, un tādējādi *EMSA* apstiprina, ka tās 2015. gada oktobrī sniegtais novērtējums paliek spēkā.

Iestāde uzskata, ka Norvēģijas veiktais pasākums neatbilst tiesību aktā noteiktajām atbrīvojumam piemērojamajām prasībām, jo i) sūknēšanas sistēmai, ko piedāvā Norvēģija, saskaņā ar tiesību akta tekstu nevar piemērot atbrīvojumu, ii) kuģi, uz kuriem varētu attiekties iespējamais atbrīvojums, nenodarbojas ar zveju tuvu krastam un iii) Norvēģija nav sniegusi pierādījumus par to, kāpēc tiesību akta piemērošana ir nepamatota un nelietderīga. Tāpēc Iestāde uzskata, ka paziņotais atbrīvojums nav pamatots.

Attiecīgi Iestāde pieprasa, lai Norvēģija nepieņem ierosinātos pasākumus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. Ierosinātais pasākums attiecībā uz kuģiem, kas izmanto ar aukstumiekārtu dzesināta jūras ūdens tvertnes, lai izpildītu stabilitātes prasības, par kuru Norvēģija paziņoja 2015. gada 23. novembrī saskaņā ar EEZ līguma XIII pielikuma V nodaļas 56.g punktā minētā tiesību akta 4. panta 2. punktu (Direktīva 97/70/EK), nav pamatots.

2. Norvēģija nepieņem pasākumu attiecībā uz kuģiem, kas izmanto ar aukstumiekārtu dzesināta jūras ūdens tvertnes, lai izpildītu stabilitātes prasības, kuras paziņotas 2015. gada 23. novembrī.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 27. jūnija Regula (EK) Nr. 1406/2002 par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.).

3. Šis lēmums ir adresēts Norvēģijai.

Briselē, 2016. gada 11. maijā

EBTA Uzraudzības iestādes vārdā –

kolēģijas locekle	*direktors*
Helga JÓNSDÓTTIR	Carsten ZATSCHLER